

EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Istungidokument

A7-0291/2012

27.9.2012

RAPORT

Väikesemahuline rannapüük, rannalähedane kalapüük ja ühise
kalanduspoliitika reform
(2011/2292(INI))

Kalanduskomisjon

Raportöör: João Ferreira

RR\914002ET.doc

PE486.129v02-00

ET

Ühinenud mitmekesisuses

ET

SISUKORD

	Lk
EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK.....	3
SELETUSKIRI	14
REGIONAALARENGUKOMISJONI ARVAMUS	17
NAISTE ÕIGUSTE JA SOOLISE VÕRDÕIGUSLIKKUSE KOMISJONI ARVAMUS	21
PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS.....	26

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

väikesemahulise rannapüügi, rannalähedase kalapüügi ja ühise kalanduspoliitika reformi kohta (2011/2292(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse ühise kalanduspoliitika reformi,
- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 43 lõiget 2 ja artiklit 349,
- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 349 meetmete kohta, mille puhul võetakse arvesse äärepoolseimate piirkondade erilisi iseärasusi ja piiranguid,
- võttes arvesse komisjoni rohelist raamatut pealkirjaga „Ühise kalanduspoliitika reform” (COM(2009)0163),
- võttes arvesse, et tulevane Euroopa Merendus- ja Kalandusfond (EMKF) peaks tagama kohalike elanike õiguse kalastada oma pere tarbeks vastavalt teatud tavadele ning säilitada oma traditsiooniline majanduslik tegevus,
- võttes arvesse nõukogu 20. detsembri 2002. aasta määrust (EÜ) nr 2371/2002 ühisele kalanduspoliitikale vastava kalavarude kaitse ja säästva kasutamise kohta¹,
- võttes arvesse Euroopa Kalandusfondi (EKF) suhtes kohaldatavat õigusnormi, nimelt nõukogu määrust (EÜ) nr 1198/2006, milles määratakse kindlaks üksikasjalikud eeskirjad ja kord ühenduse struktuuriabi kohta kalandussektoris²,
- võttes arvesse oma 15. detsembri 2005. aasta resolutsiooni naiste võrgustike kohta: kalandus, põllumajandus ja mitmekesistamine³,
- võttes arvesse oma 15. juuni 2006. aasta resolutsiooni rannalähedase püügi ja rannikualade kogukondade probleemide kohta⁴,
- võttes arvesse oma 2. septembri 2008. aasta resolutsiooni kalanduse ja vesiviljeluse kohta seoses Euroopa rannikualade integreeritud majandamisega⁵,
- võttes arvesse oma 16. veebruari 2012. aasta resolutsiooni ühise kalanduspoliitika panuse kohta avalike hüvede loomisesse⁶,
- võttes arvesse oma 25. veebruari 2010. aasta resolutsiooni ühise kalanduspoliitika reformi

¹ EÜT L 358, 31.12.2002, lk 59.

² ELT L 223/1, 15.8.2006, lk 1–44.

³ ELT C 286 E, 23.11.2006, lk 519.

⁴ ELT C 300 E, 9.12.2006, lk 504.

⁵ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2008)0382.

⁶ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2012)0052.

käsitleva roheline raamatu kohta¹,

- võttes arvesse uut ettepanekut võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus ühise kalanduspoliitika kohta (COM(2011)0425),
 - võttes arvesse ettepanekut võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta [millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1198/2006 ja nõukogu määrus (EÜ) nr 861/2006 ning nõukogu määrus nr XXX/2011 integreeritud merenduspoliitika kohta] (COM(2011)0804),
 - võttes arvesse uut ettepanekut võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus kalandus- ja vesiviljelustoodete turu ühise korralduse kohta (COM(2011)0416),
 - võttes arvesse komisjoni teatist Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele pealkirjaga „Ühise kalanduspoliitika reform” (COM(2011)0417),
 - võttes arvesse komisjoni teatist Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele ühise kalanduspoliitika välise mõõtme kohta (COM(2011)0424),
 - võttes arvesse komisjoni aruannet Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele nõukogu 20. detsembri 2002. aasta määrusest (EÜ) nr 2371/2002 (ühisele kalanduspoliitikale vastava kalavarude kaitse ja säästva kasutamise kohta) tulenevate aruandekohustuste kohta (COM(2011)0418),
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 48,
 - võttes arvesse kalanduskomisjoni raportit ja regionaalarengukomisjoni ning naiste õiguste ja soolise võrdsuslikkuse komisjoni arvamusi (A7-0291/2012),
- A. arvestades, et väikesemahulisel kalapüügil (hõlmab rannalähedast kalapüüki ja mõnesid rannapüügi liike, karbipüüki ja muid traditsioonilise ulatusliku vesiviljeluse tegevusalasid, näiteks looduslikku limuste kasvatamist rannikuvetes) on väga mitmesugune territoriaalne, sotsiaalne ja kultuuriline mõju mandril, saartel ja äärepoolseimates piirkondades ning spetsiifilised probleemid, mis eristavad seda suuremahulisest kalapüügist ja intensiivsest või tööstuslikust vesiviljelusest;
- B. arvestades, et uues kalanduspoliitika määruses on vaja määratleda rannalähedase kalapüügi mõiste ning võtta arvesse seda liiki kalapüügi tagajärgi rahastamisele uuest Euroopa Merendus- ja Kalandusfondist;
- C. arvestades, et rannalähedase või rannikuäärse kalapüügi laevastik on väga oluline rannikupiirkondades töökohtade säilitamiseks ja loomiseks ning aitab tagada ELi toiduainetega isevarustatuse, samuti on sellel oluline roll rannikualade arengus ja Euroopa turu kalatoodetega varustamises;
- D. arvestades, et umbes 80% ühenduse kalapüügist toimub alla 15 meetri pikkustel laevadel,

¹ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0039.

mis teeb sellest laevastikusegmendist suurima osalise ühises kalanduspoliitikas; arvestades, et ühine kalanduspoliitika peab andma sobiva, piisava ja vajaliku vastuse probleemidele, mis vaatamata liikmesriikidele kättesaadavaks tehtud järjestikustele meetmetele ikka veel esinevad suures osas väikesemahulise kalapüügi sektoris;

- E. arvestades, et ranna- ja rannalähedaseks kalapüügiks kasutatakse vananenud laevu, mis tuleks muuta ohutumaks ja ajakohasemaks või koguni vahetada välja uute laevade vastu, mis on energiasäästlikumad ja vastavad ohutusnõuetele;
- F. arvestades, et Euroopa tasandil napib statistilisi andmeid ja näitajaid sotsiaalse, majandusliku ja territoriaalse ühtekuuluvuse kohta ning tuleb edendada näitajaid, mis annavad sotsiaalmajanduslikke, teaduslikke ja keskkonnaandmeid, mis kajastavad seda liiki kalapüügi geograafilist, keskkonnaalast ja sotsiaalmajanduslikku mitmekesisust;
- G. arvestades, et kui soovitakse saavutada enamiku kalavarude säästev majandamine, on usaldusväärsete teaduslike andmete puudumine jätkuvalt tõsine probleem;
- H. arvestades, et kalanduspoliitika kindlaksmääramisel tuleb lisaks olulistele keskkonnanäidsetele kalavarude kaitsel arvesse võtta ka sotsiaalseid ja majanduslikke eesmärke, mis on tähelepanuta jäetud, eriti väikesemahulise kalapüügi puhul;
- I. arvestades, et ühise kalanduspoliitika praeguse tsentraalse juhtimise tõttu ei vasta suunised sageli tegelikkusele, jäävad sektorile (kes ei osale nende arutamisel ega väljatöötamisel) arusaamatuks, on raskesti rakendatavad ja annavad sageli soovitud vastupidiseid tulemusi;
- J. arvestades, et ülekantavatel püügiõigustel põhinevaid majandamismudeleid ei saa pidada ainsaks meetmeks ülepüügi ja liigse püügivõimsuse vastu võitlemisel;
- K. arvestades, et kohustuslikus korras üksnes turuinstrumentide, näiteks ülekantavate püügikontsessioonide abil laevastiku vähendamise tagajärjel võivad sektoris valitseva seisundi saavutada ettevõtjad, kes on konkurentsivõimelisemad ainult majanduslikus mõttes, tehes seda väiksema keskkonnamõjuga ning (otseselt ja kaudselt) rohkem töökohti loovate ettevõtjate ja laevastikuosade arvelt;
- L. arvestades, et majandus- ja sotsiaalkriis kahjustab eriti kalandussektorit ning selles kontekstis võib väikesemahuline kalapüük olla vähese kapitaliseerimise tõttu veelgi haavatavam; arvestades, et on tähtis tagada väikesemahulise kalapüügiga tegelevate kogukondade majanduslik ja sotsiaalne stabiilsus;
- M. arvestades, et väikesemahuline ranna- või rannalähedane kalapüük on oma struktuuriliste puuduste tõttu sõltuvam teatud liiki majanduslikest vapustustest (nagu kütusehindade kiire tõus või raskused laenu saamisel) ja järskudest muutustest ressursside kättesaadavuses;
- N. arvestades, et väikesemahulise kalapüügi eripära on üks aspekt, mida tuleb tulevases ühises kalanduspoliitikas arvesse võtta, kuid samal ajal ei tohi see olla reformi sotsiaalse mõõtmise ainus kese, arvestades praegu kogu sektorit mõjutavat tõsist kriisi;
- O. arvestades, et tootmiskulude praeguse märkimisväärse tõusuga, eriti kütusehinna tõusu

tõttu, ei käi kaasas samasugune suundumus kala esmamüügihindades, mis on paljudel juhtudel samaks jäänud või langevad, ning see süvendab sektori kriisi;

- P. arvestades, et turg ei tasu täielikult väikesemahulise kalapüügiga seotud positiivsete sotsiaalsete ja keskkonnaalaste välismõjude eest; arvestades, et ühiskond tervikuna ei tunnusta ega tasusta kalandusega seotud tegevusalasid, mis moodustavad selle sektori multifunktsionaalse poole ja toodavad avalikke hüvesid muu hulgas rannikuäärse elu, toitlustuse, muuseumiteaduse ja harrastuskalapüügi elavdamise teel, mis tuleb kasuks kogu ühiskonnale;
- Q. arvestades, et tulevases Euroopa Merendus- ja Kalandusfondis (EMKF) tuleks täielikult arvesse võtta rannalähedase ja väikesemahulise kalapüügi eriprobleeme ja -vajadusi nii rannikualadel kui ka sisemaal ning ka tulevases reformis kavandatud meetmete rakendamise tagajärgi nii meestele kui ka naistele;
- R. arvestades, et erilisi haigusi, mis esinevad rannalähedase kalapüügi sektoris töötavatel naistel, ei tunnustata kutsehaigustena;
- S. arvestades, et keeluvööndite loomine aitab kaasa vastutustundlike töömeetodite väljaarendamisele, nii rannikuäärsete mereökosüsteemide kui ka traditsioonilise püügitegevuse jätkusuutlikkusele ning kalurikogukondade püsijäämisele;
- T. arvestades, et väikesemahulisel rannapüügil ja rannalähedasel kalapüügil on väga erisugused omadused, mis erinevad riigiti ja rannikute lõikes;
- U. arvestades, et tähelepanuta ei saa jätta väikesemahulise kalapüügi tähtsust eraldatud rannapiirkondades vähemuskeelte kaitsmise seisukohast;
- V. arvestades, et väikesemahulise kalapüügiga tegelevate elukutseliste kalurite ühendustesse kuuluvuse ja organiseerituse tase on ebapiisav ning liikmesriigiti erinev;
- W. arvestades, et Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 349 viidatakse vajadusele edendada äärepoolseimate piirkondade puhul erimeetmeid, eelkõige kalandussektoris;
 - 1. on seisukohal, et väikesemahuline kalapüük hõlmab rannalähedast kalapüüki ja mõnesid rannapüügi liike, karbipüüki ja muid traditsioonilise ulatusliku vesiviljeluse tegevusalasid, näiteks looduslikku limuste kasvatamist rannikuvetes;
 - 2. rõhutab, et väikesemahuline kalapüük on oma omaduste ja kaalukuse tõttu sektoris väga oluline selle saavutamiseks, mis peaks olema igasuguse kalanduspoliitika põhieesmärgid: tagada elanikkonna varustamine kalaga ja rannikuäärsete kogukondade arendamine ning edendada tööhõivet ja kalanduses töötajate paremat elatustaset, kindlustades ühtlasi kalavarude jätkusuutlikkuse ja nõuetekohase säilimise;
 - 3. on seisukohal, et väikesemahulise kalapüügi segmendi eripära ei tohiks mingil juhul kasutada vabandusena selleks, et see segment ühise kalanduspoliitika üldraamistikust välja jätta, kuigi see poliitika peaks olema piisavalt paindlik, et majandamissüsteeme saaks kohandada rannalähedase kalapüügi eripärade ja probleemidele;

4. juhib tähelepanu sellele, et väikesemahulise kalapüügi eripära on liikmesriigiti väga erinev ning väikseima ühisosa väljaselgitamine on harva osutunud edasiviivaks lähenemisviisiks otsuste tegemiseks Euroopa tasandil;
5. on seisukohal, et lähtuda tuleks rannalähedase kalapüügi üldisest määratlusest, millega välditakse seda, et kalandussektoris valitsevate väga erinevate tingimuste (sõltuvalt kalastuspiirkonnast, püütavate varude liigist ja muust asjaomase kohaliku piirkonna eripärast) tõttu ei jää õigusaktide lihtsustamise ja selguse ning mittediskrimineerimise eesmärgid täitmata; samuti on seisukohal, et ühine kalanduspoliitika peaks hõlmama meetmeid, mis võimaldavad teatud paindlikkust sellistel teaduslikult tõendatud juhtudel, kus kalapüük ei oleks ilma üldnorme teatud määral kohandamata võimalik;
6. juhib tähelepanu vajadusele võtta nõuetekohaselt arvesse olemasolevaid teadusuuringuid väikesemahulise kalapüügi kohta; märgib, et mõnes nendest uuringutest on välja pakutud „väikesemahulise kalapüügi” mõiste, näiteks Atlandi ookeani piirkonnas rannalähedase kalapüügi säästva arendamise projektis PRESPO, milles pakutakse välja arvnäitajatel põhinev käsitlusviis Euroopa rannalähedase kalapüügi laevastike määratlemiseks ja liigitamiseks;
7. on seisukohal, et väikesemahulise kalapüügi määratluses tuleks võttes arvesse tervet rida riiklikke ja piirkondlikke omadusi ja erinevusi valitsemise valdkonnas, muu hulgas austades piirkonnas väljakujunenud rannalähedase kalapüügi traditsiooni perekondade osalemise kaudu nii kalandusettevõtete omamises kui ka tegevuses; rõhutab, et tähtis on sõnastada määratluskriteeriumid, mis on paindlikud ja/või mida saab kombineerida ja kohandada tasakaalustatud viisil väikesemahulise kalapüügi mitmekesisusele ELis;

Kohalik majandamine

8. arvab, et viimased 30 aastat ühist kalanduspoliitikat iseloomustanud liiga tsentraliseeritud kalavarude majandamise mudel on läbikukkunud ja praeguse reformi tulemusel peab toimuma mõttekas detsentraliseerimine; arvab, et ühise kalanduspoliitika reform peab looma tingimused, mis võimaldavad arvesse võtta kohalikke, piirkondlikke ja riiklikke eripärasid; rõhutab, et kohalik majandamine, mida toetavad teaduslikult põhjendatud teadmised ning konsulteerimine sektoriga ja sektori osalemine poliitika väljatöötamisel, rakendamisel, ühise juhtimisel ja hindamisel, on majandamisviis, mis vastab kõige paremini kalanduse vajadustele ja soosib kõige tugevamalt kalurite seas ennetavat käitumist;
9. on arvamusel, et piirkondlikud nõuandekomisjonid peaksid detsentraliseeritud ja piirkondlikuks muudetud ühise kalanduspoliitika uues kontekstis täitma tulevases ühises kalanduspoliitikas palju tähtsamat rolli;
10. peab tähtsaks tugevdada nõuandekomiteede rolli ning kaaluda koostööd ja ressursside ühist majandamist, mis võimaldab säilitada nende komiteede olemuse ja suurendada nende väärtust, nii et neist saab juhtimisfoorum, millel ei ole otsustusõigust, kuid kus osaleksid sektori ja valitsusväliste organisatsioonide sidusrühmad, see võimaldab käsitleda horisontaalseid küsimusi seoses rannalähedase kalapüügi eriomaste probleemidega;
11. on seisukohal, et kõikidele liikmesriikidele ühe ühtse mudeli (näiteks ülekantavad

püügikontsessioonid) kehtestamine ei ole sobiv lahendus, arvestades ELi kalandusele iseloomulikku suurt mitmekesisust;

12. peab kasulikuks, kui liikmesriikidele ja/või piirkondadele tehakse vabatahtlikkuse alusel kättesaadavaks erinevad kalavarude majandamise mudelid, mida nad saavad piirkondlikuks muudetud ühise kalanduspoliitika raames endale vabalt valida;
13. on kindlalt vastu ülekantavate püügikontsessioonide kohustuslikule kohaldamisele igat liiki laevastiku suhtes; arvab, et otsus, kas võtta ülekantavad püügikontsessioonid kasutusele või mitte ning millistes laevastikusektorites seda korda kohaldada, tuleks jätta liikmesriikide teha kokkuleppel pädevate piirkondadega, võttes arvesse erinevaid olukordi ja sidusrühmade arvamusi; arvab, et liikmesriikidel on juba võimalik kehtestada oma siseriiklikes õigusaktides ülekantavate püügikontsessioonide süsteem;
14. juhib tähelepanu asjaolule, et ülekantavate püügikontsessioonide süsteemi ei saa vaadelda kindla abinõuna üleüügi ja ülemäärase püügivõimsuse probleemide lahendamiseks; rõhutab, et reguleeriv käsitlusviis, millega saab teha vajalikud kohandused püügivõimsuses, on alati võimalik alternatiiv turupõhisele lähenemisviisile;
15. on seisukohal, et kui üldised majandamisesmärgid on seatud, tuleks liikmesriikidele ja pädevatele piirkondadele anda paindlikud võimalused valida piirkondlikuks muutmise raamistikus nende eesmärkide saavutamiseks kõige sobivamad majandamispõhimõtted, eelkõige kalavarudele juurdepääsu õiguse osas, ning võttes arvesse oma laevastike, kalanduse ja varude eripära;
16. märgib, kui tähtis on tagada, et kõik asjaomased huvitatud osalised on kaasatud väikesemahulist rannapüüki ja rannalähedast kalapüüki käsitlevate meetmete väljatöötamisse;
17. juhib tähelepanu sellele, kui tähtis on arvesse võtta mitte ainult laevastiku suurust, vaid ka selle kumuleeruvat mõju ressurssidele ning selle püügimeetodite selektiivsust ja säästlikkust; on seisukohal, et tulevane ühine kalanduspoliitika peaks stimuleerima laevastiku ökoloogilist, majanduslikku ja sotsiaalset jätkusuutlikkust (laevade seisukord ja ohutus, kasutamiskõlblikkus, töötingimused, energiatõhusus, kala ladustamine jne), edendades järk-järgult nende sektorite ja ettevõtjate valdavalt osakaalu, kes kasutavad ressursse ja merekeskkonda vähem mõjutavaid selektiivseid püügitehnikaid ja püügivahendeid ning toovad oma kogukonnale suuremat kasu tööhõivevõimaluste loomisega ja töökohtade kvaliteediga; pooldab jätkusuutlikku tasakaalu merepiirkondade olemasolevate kalavarude kaitsmise ning kalandusest ja karbipüügist sõltuva kohaliku sotsiaalmajandusliku võrgu kaitsmise vahel;

Laevastiku tunnused

18. ei nõustu laevastiku võimsuse üldise ja vahettegematu vähendamise ja rõhutab, et selle vajaduse korral kohandamisel ei saa olla määravad kohustuslikud korras ja üksnes turukriteeriumid; arvab, et selline kohandamine peab olema ökosüsteemipõhine ja konkreetset väikesemahulise kalapüügi laevastiku majandamist puudutavad otsused tuleb teha piirkondlikul tasandil, austades subsidiaarsuse põhimõtet, tagades vajadustele kohandatud kalanduskorra, milles peetakse kõige tähtsamaks kalavarudele juurdepääsu ja

kaitstakse väikesemahulise kalapüügi laevastikke, ning kindlustades kogukondade kaasamise; nõuab, et kiiresti viidaks läbi uuring ELi laevastiku võimsuse olukorra kohta;

19. ei nõustu teatud laevastiku võimsuse üldise vähendamisega kohustuslikus korras ja üksnes turukriteeriumide alusel, milleks sunnib võimalik ja soovimatu ülekantavate püügikontsessioonide kehtestamine;
20. rõhutab edasiste uuringute tähtsust sotsiaalse, majandusliku ja territoriaalse ühtekuuluvuse valdkonnas; juhیب tähelepanu vajadusele Euroopa tasandi statistika ja näitajate järele, mis annaksid usaldatavaid ja piisavalt asjakohaseid sotsiaalmajanduslikke, teaduslikke ja keskkonnaandmeid, sealhulgas kalavarude ning kutseliste ja harrastuskalurite püügimahtude ligikaudne hindamine, ning nõuab piisavaid vahendeid selle saavutamiseks; arvab, et sellised andmed peaksid kajastama ka kõiki geograafilisi, kultuurilisi ja piirkondlikke erinevusi;
21. nõuab tungivalt, et komisjon hindaks ELi laevastiku võimsust, mis võimaldaks teha kõige asjakohasemaid otsuseid;
22. kutsub komisjoni üles jälgima ja kohandama liikmesriikide laevastike võimsuse piirmäärasid, et need oleksid kooskõlas usaldusväärsete andmetega ja arvesse võetaks tehnika arengut;
23. märgib, et osalevate laevade suur arv ning tehnika ja kalanduse suur mitmekesisus on tegurid, mis seavad väikesemahulise kalapüügi majandamisele suured nõuded ja ülesanded; rõhutab, et teabe kättesaadavus on tõhusa majandamise seisukohalt määrava tähtsusega ning väikesemahulise kalapüügi kohta on vaja rohkem ja paremat teavet;
24. nõuab tungivalt, et komisjon teeks koostööd liikmesriikide, piirkondlike nõuandekomisjonide ja sidusrühmadega, et kalavarude majandamise eesmärgil töötada põhjalikumalt välja väikesemahulise kalapüügi tunnused ja kanda selle levik ELis kaardile; nõuab eelkõige, et komisjon viiks koostöös liikmesriikidega läbi ammendava ja täpse uuringu väikesemahulise kalapüügi eri sektorite suuruse, tunnuste ja leviku kohta, analüüsides võimalikult täpselt, kus, millal ja kuidas kala püütakse, et teha kindlaks, millised laevastikuosad on ülemäärase võimsusega ja mis on selle põhjused;
25. märgib, et praegu ei ületa ühenduse osalus teadmispõhise majandamise toetamiseks kasutatavate bioloogiliste andmete kogumise, töötlemise ja levitamise rahastamises 50%; nõuab seetõttu, et ühendus suurendaks oma jõupingutusi selles valdkonnas maksimaalse lubatud kaasrahastamismäära tõstmise kaudu;
26. juhیب tähelepanu vajadusele põhjalikumalt tunda harrastuskalapüügi praegust olukorda ja arengut, sealhulgas selle majanduslikku, sotsiaalset ja keskkonnamõju; juhیب tähelepanu olukordadele, kus harrastuskalapüük ületab ettenähtud piire ning konkureerib kalapüügi ja kala turustamise valdkonnas ebaseaduslikult kutselise kalapüügiga, põhjustades turuosa vähenemist kohalikul ja piirkondlikul tasandil ning alandades esmamüügihindu;

Toetusmeetmed

27. tunnistab, et uus EMKF on kavandatud selliselt, et see võimaldab saada rahalisi vahendeid

eelkõige ranna- ja rannalähedase kalapüügi laevastiku sektorite jaoks; tunnistas, et lähtudes üldisest raamistikust, mida võimaldab EMKF, peavad liikmesriigid ise määrama oma rahastamisprioriteedid, et leida lahendused selle sektori spetsiifilistele probleemidele ning toetada asjaomaste püügipiirkondade kohalikku ja jätkusuutlikku majandamist;

28. peab vajalikuks säilitada rahastamisvahend, mis juhindub endiselt põhimõttest, et suurendatakse toetust kaasrahastatavate meetmete jaoks äärepoolseimates piirkondades, samuti säilitada erimehhanismid kalastustegevuse ja kalandustoodete turustamise lisakulude hüvitamiseks, võttes arvesse kalandussektori struktuurilisi piiranguid nendes piirkondades;
29. rõhutab, et arvestades mõnede kalandusest sõltuvate rannikukogukondade ebakindlat olukorda ja allakäiku ning muude majandustegevuse mitmekesistamise võimaluste puudumist, tuleks tugevdada olemasolevaid vahendeid, fonde ja mehhanisme, et tagada tööhõivealane ühtekuuluvus ja keskkonnasäästlikkus; on seisukohal, et uues ühises kalanduspoliitikas ja mitmeaastases finantsraamistikus tuleks sellele eraldi viidata; rõhutab ka vajadust keskenduda rohkem ühisele majandamisele ja rannalähedase kalapüügi sektori kaasamisele otsustamisprotsessi, edendades selles valdkonnas kohalikke ja piirkondlikke strateegiaid ning piiriülest koostööd, mis hõlmab arendus-, teadus- ja koolitusprojekte ning mida rahastatakse asjakohaselt Euroopa Merendus- ja Kalandusfondist, Euroopa Sotsiaalfondist ning Euroopa Regionaalarengu Fondist;
30. kutsub liikmesriike üles võtma arvesse naiste majandusliku, sotsiaalse ja kultuurilise rolli tähtsust kalatööstuses, nii et neile oleksid kättesaadavad sotsiaalsed tagatised; rõhutab, et naiste aktiivne osalemine kalandusega seotud tegevuses aitab esiteks säilitada erilisi kultuuritraditsioone ja -tavasid ning teiseks tagada nende kogukondade püsimise, kaitstes nii nende piirkondade kultuurilist mitmekesisust;
31. on seisukohal, et tulevase EMKFi rakenduseeskirjad peaksid võimaldama rahastada meetmeid muu hulgas järgmistes valdkondades:
 - parandada ohutust, elamistingimusi ja pardal töötamise tingimusi, parandada saagi säilitamist ning muuta laevad majanduslikult ja keskkonnavalaselt säästlikumaks (tehnikavalik, energiatõhusus jne), suurendamata nende püügivõimsust;
 - investeerida säästvamatesse püügivahenditesse;
 - edendada noorte laialdasemat osalemist sektori tegevuses ja hoida neid sektoris, kasutades stimuleerivat erikorda vastuseks sektoris esinevatele tööpuuduse ja jätkusuutlikkuse probleemidele, samuti stardipakette väikesemahulise kalapüügi alustavate kalurite uue põlvkonna tagamiseks;
 - ehitada spetsialiseerunud kalasadamaid ning erirajatisi kalandustoodete lossimiseks, ladustamiseks ja müümiseks;
 - toetada sektori töötajate ühendusi, organisatsioone ja ühistuid;
 - edendada kvaliteedipoliitikat;

- edendada väikesemahulisest kalapüügist kõige enam sõltuvate rannikuäärsete kogukondade majandusliku ja sotsiaalse võrgustiku ühtekuuluvust, pöörates erilist tähelepanu äärepoolseimatele piirkondadele, et elavdada nende rannikupiirkondade arengut;
 - toetada jätkusuutlikke karbipüügitavasid, muu hulgas pakkudes abi sellega tegelevatele inimestele, kellest paljud on naised ja kes põevad tööga seotud haigusi;
 - toetada rannalähedase kalapüügi ja ulatusliku vesiviljeluse toodete edendamist ja turustamist, luues Euroopa märgise, millega eristatakse ja identifitseeritakse Euroopa rannalähedase kala- ja karbipüügi tooteid, tingimusel et need vastavad headele säästvuse tavadele ja ühise kalanduspoliitika põhimõtetele;
 - toetada haridus- ja turustuskampaaniaid, et teadvustada tarbijatele ja noortele väikesemahulisest kalapüügist pärit kala tarbimise väärtust, sealhulgas selle positiivset mõju kohalikule majandusele ja keskkonnale;
 - jaotada Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi rahalist toetust nii, et muuta kalandussektor ümberkujundamise ja asjakohaste rajatiste (näiteks riietusruumid laevadel või sadamates) loomise teel naistesõbralikumaks;
 - toetada naiste, näiteks võrkude valmistajate, sadamatöötajate ja pakkijate ühendusi;
 - pakkuda kutseharidust, sealhulgas koolitust kalandussektoris töötavatele naistele, et parandada nende juurdepääsu kalandusega seotud juhtivatele ja tehnilistele töökohtadele;
 - suurendada naiste rolli kalanduses, toetades eelkõige maismaa tegevusalasid, seotud kutsealadega ja kalandusega seotud tegevusalasid nii eelnevates kui ka järgnevates väärtusahela etappides;
32. rõhutab, et tulevases EMKFist toetuste andmisel tuleks eelistada terviklahendusi pakkuvaid projekte, millest saavad kasu rannikuäärsed kogukonnad tervikuna, sellistele projektidele, millest saab kasu ainult väike arv ettevõtjaid; on seisukohal, et juurdepääs EMKFi vahenditele peaks olema tagatud kaluritele ja nende peredele, mitte ainult reederitele;
33. rõhutab, et kalandus- ja vesiviljelustoodete turu ühine korraldus peaks aitama suurendada väikesemahulise kalapüügi tulu, turgude stabiilsust, parandada kalandustoodete turustamist ja suurendada nende lisandväärtust; väljendab muret seoses võimalusega, et veel olemasolevad riiklikud turureguleerimisvahendid, riiklikud reguleerivad asutused ja maismaal ladustamise toetused, kaotatakse, ning nõuab ambitsioonikat reformi, mis tugendab ühise turukorralduse vahendeid selle eesmärkide saavutamiseks;
34. teeb ettepaneku luua Euroopa märgis, mis antakse väikesemahulise kalapüügi toodetele, mis on püütud ühise kalanduspoliitika põhimõtteid järgides, et ergutada parimaid tavasid;
35. pooldab selliste mehhanismide loomist, mis tagavad väikesemahulise kalapüügi niinimetatud välistegurite tunnustamise, mille eest turg sektorile tasu ei maksa, seda nii keskkonna tasandil kui ka rannikuäärsete kogukondade majandusliku ja sotsiaalse

ühtekuuluvuse tasandil;

36. peab tähtsaks edendada õiglast ja õiget lisandväärtuse jagunemist sektori väärtusahelas;
37. nõuab kolmandatest riikidest imporditud kalatoodete ranget järelevalvet ja sertifitseerimist, mis tagaks, et need on pärit jätkusuutlikust kalapüügist ja vastavad samadele nõuetele, mida peavad täitma ühenduse tootjad (näiteks märgistuse, jälgitavuse, fütosanitaareeskirjade ja miinimumsuuruse osas);
38. peab õigeks luua (EMKFi või teiste vahendite raames) spetsiaalsed ja ajutised toetusmehhanismid, mida rakendatakse hädaolukorras, näiteks loodusõnnetuste või inimtegevusest tingitud õnnetuste (naftareostus, veereostus jne), varude taastamise või ümberkujundamise kavades tingitud kalapüügi sundpeatamise või kütusehinna järsu lühiajalise tõusu korral;
39. palub komisjonil ja liikmesriikidel võtta meetmeid, et tagada naiste võrdne tasustamine ning muud sotsiaalsed ja majanduslikud õigused, kaasa arvatud kindlustus, mis katab kalandussektoris töötamisel esinevad riskid, ja nende spetsiifiliste haiguste tunnustamine kutsehaigustena;
40. tunnustab püügitegevuse ajutist keeldu, mida nimetatakse ka bioloogiliseks puhkeajaks, olulise ja end tõestanud vahendina kalavarude kaitsmisel, ja põhilise vahendina teatud püügipiirkondade jätkusuutlikul majandamisel; tunnustab, et kalapüügikeelu kehtestamine liigi elutsükli teatud kriitilistel etappidel võimaldab varudel areneda nii, et püügitegevus saab väljaspool keeluaega jätkuda; arvab, et on õiglane ja vajalik maksta kaluritele püügitegevuse peatamise ajal rahalist hüvitist eelkõige EMKFi kaudu;
41. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles kaaluma väikesemahulise kalapüügi soodsama kohtlemise võimalusi võrreldes suuremahulise kalapüügiga ja tööstuslikumate laevastikega, tagades samal ajal kalanduse kui terviku tõhusa ja jätkusuutliku majandamise; on seisukohal, et eri püügitehnikate ruumiline eraldamine ja seega ainult väikesemahuliseks kalapüügiks mõeldud alade kindlaksmääramine on üks arvestatav võimalus;
42. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles võtma meetmeid, et edendada ja saavutada kalandussektoris tegutsevate naiste töö suurem tunnustamine nii juriidiliselt kui ka sotsiaalselt ning tagada, et täis- või osalise koormusega pereettevõtetes töötavad või oma abikaasat abistavad naised, kes aitavad sellega kaasa iseenda ja perekonna majanduslikule ülalpidamisele, saavad seadusliku tunnustuse või sotsiaalsed tagatised, mis on võrdväärset füüsilisest isikust ettevõtjate staatusega inimeste omadega, seda eelkõige direktiivi 2010/41/EL kohaldamise kaudu, ning et neile kindlustatakse sotsiaalsed ja majanduslikud õigused, sealhulgas võrdne tasustamine, õigus töötushüvitisele, kui nad kaotavad töö (ajutiselt või alaliselt), õigus pensionile, töö- ja eraelu tasakaal, õigus rasedus- ja sünnituspuhkusele, juurdepääs sotsiaalkindlustusele ja tasuta tervishoiuteenustele ning tööohutus ja -tervishoid, samuti muud sotsiaalsed ja majanduslikud õigused, sealhulgas kindlustus, mis katab merel esinevad riskid;
43. pooldab seda, et territoriaalvetes säilitatakse juurdepääsu eritingimused väikesemahulise kalapüügi jaoks;

44. peab vajalikuks kaasata väikesemahulise kalapüügi sektor eelkõige territoriaalvete ruumilist planeerimist käsitlevatesse mõttevahetustesse, kus on üldiselt rohkem kasutusviise ning avameretuulikud, täitematerjalide kaevandamine ja merekaitsealad peavad püügitegevusega sageli ühes piirkonnas koos toimima;
45. juhib tähelepanu vajadusele rohkem kaasata väikesemahulise kalapüügi kutseala esindajaid kalanduspoliitika juhtimisse, kindlaksmääramisse ja elluviimisse; rõhutab, kui tähtis on rohkem toetada kalurite rühmi ja kutseorganisatsioone, kes on valmis jagama vastutust ühise kalanduspoliitika elluviimise eest, selleks et ühist kalanduspoliitikat veelgi detsentraliseerida; soovitab väikesemahulise kalapüügi ettevõtjatel tungivalt ühineda olemasolevate tootjaorganisatsioonidega või asutada uusi organisatsioone;
46. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele, Regioonide Komiteele, liikmesriikidele valitsustele ja piirkondlikele nõuandekomisjonidele.

SELETUSKIRI

Väikesemahulise kalapüügi mõiste hõlmab laevastikku, püügivahendeid ja püügipiirkondi, mis võivad üksteisest üsna palju erineda, olles erinevad liikmesriigiti ja kalastuspiirkonniti. Nendele erinevustele vaatamata on neil hulk ühiseid jooni, mis lähendavad neid omavahel ja eristavad sellest, mida tavaliselt nimetatakse „suuremahuliseks kalapüügiks” (mille alla kuulub tööstuslik kalapüük).

Väikesemahulist kalapüüki iseloomustavad muu hulgas: tugev side rannikuäärsete paikkondade ja kogukondade majanduse, ühiskonna struktuuri, kultuuri ja tavadega; kalapüügiga tegelemine suhteliselt rannikule lähemal, mis eeldab lühemat aega merel olemist; suuremal määral otsene inimtööjõu kasutamine, mis tähendab suuremat tööjõukulu püütud kalaühiku kohta; väiksem kütusekulu püütud kalaühiku kohta; selektiivsemate püügivahendite kasutamine, mille mõju mere elusressurssidele võib olla väiksem; tihedam side kaluri, ressursside ja kogukonna vahel – mis võib aidata paremini mõista kalavarude õige kaitsmise tähtsust; lihtsam sisenemine turustusstruktuuridesse ja lühemad tarneahelad, sest kalasaak on põhiliselt mõeldud värskest tarbimiseks; ettevõtjate seas mikro-, väike- ja keskmise suurusega või pereettevõtete valdav osakaal.

Nagu on märgitud mitmes Euroopa Parlamendi resolutsioonis, millest tuleks nimetada 15. juuni 2006. aasta resolutsiooni rannalähedase püügi ja rannikualade kogukondade probleemide kohta ning 25. veebruari 2010. aasta resolutsiooni ühise kalanduspoliitika reformi käsitleva rohelise raamatu kohta, nõuab väikesemahuline kalapüük erikohtlemist, mille puhul kohaldatakse selle spetsiifilistele omadustele ja probleemidele kohandatud juhtimiskorda ja -mudeleid.

Euroopa Komisjoni ettepanek ühise kalanduspoliitika reformi kohta

Ollakse seisukohal, et komisjoni ettepanekus ühise kalanduspoliitika reformi kohta ei ole väikesemahulise kalapüügi eripärasid nõuetekohaselt arvesse võetud. Ettepanekud ei anna õiget vastust paljudele väikesemahulises kalapüügis praegu lahendamist vajavatele probleemidele.

Kalavarude kaitse eesmärkide kindlaksmääramisega – mille vajalikkust üldiselt ei vaidlustata, pigem vastupidi – samaaegselt ei ole kindlaks määratud majanduslikke ja sotsiaalseid eesmärke. Nii on kalanduspoliitika sotsiaalmajanduslik mõõde jäetud tähelepanuta. See on väikesemahulise kalapüügi jaoks eriti oluline küsimus, arvestades sektoris valitsevat rasket sotsiaalmajanduslikku olukorda.

Komisjon püüdleb jätkuvalt ühise kalanduspoliitika tsentraalse juhtimise poole, millest tulenevad sageli tegelikkusele mittevastavad suunised, mis jäävad sektorile (kes ei osale nende arutamises ja väljatöötamises) arusaamatuks, on raskesti täidetavad ja annavad sageli soovitud vastupidiseid tulemusi. Piirkondadeks jaotamist käsitlev peatükk ei taga soovitud ja vajalikku kogukonnalähedast juhtimist, mis vastaks vaieldamatult kõige paremini väikesemahulise kalapüügi vajadustele.

Jällegi ei võeta arvesse ELi kalandusele iseloomulikku mitmekesisust, kui tehakse ettepanek kohustusliku kalavarudele juurdepääsu ühtse korra kohta. Selle korra kohaldamine

kavandatud mudelite järgi võib põhjustada väikesemahulise kalapüügi sektoritele sügavalt negatiivseid tagajärgi, sest ettepanekus kasutatud väikesemahulise kalapüügi mõiste taandub kitsale tähendusele ega vasta tegelikkusele.

Vajalikud muudatused

Raportöör on seisukohal, et ühise kalanduspoliitika reformimisel tuleb väikesemahulist kalapüüki paremini arvesse võtta. Vaja on paremini arvestada selle probleeme, aga ka potentsiaali, mis väljenduks reas muudatustes reformi kolmes tugisambas: alusmääruses, ühise turukorralduse määruses ja ühise kalanduspoliitika rakendamiseks mõeldud rahastamisvahendis – mida praegu nimetatakse Euroopa Merendus- ja Kalandusfondiks.

Väikesemahulise kalapüügi mõiste määratlemisel tuleb peale kitsalt suuruse kriteeriumi arvesse võtta veel tervet rida kriteeriume. Nende hulgas tuleb tingimata arvestada laevastiku ja püügivahendite mõju mereökosüsteemile, merel viibimise aega ning ka kalavarusid kasutava majandusüksuse omadusi.

Ühise kalanduspoliitika reform peab tagama tingimused tõhusaks kogukonnalähedaseks juhtimiseks, mis vastab kõige paremini väikesemahulise kalapüügi vajadustele. See peab olema juhtimine, mille puhul on kindlaksmääratud üldeesmärkide saavutamiseks kõige sobivate vahendite valimisel suur vabadus ja sõltumatus ning võetakse arvesse kohalikke, piirkondlikke ja riiklikke eripärasid.

Lisaks laevastiku arvulisele koosseisule tuleks arvesse võtta ka selle kvalitatiivset külge. Ühise kalanduspoliitika reformiga tuleks parandada laevastiku säästlikkust nii ökoloogilisest, majanduslikust kui ka sotsiaalsest seisukohast. Teatud laevastiku püügivõimsuse üldine vähendamine üksnes turukriteeriumide põhjal, nagu see tuleneb ülekantavate püügikontsessioonide süsteemi rakendamisest, on selle eesmärgiga vastuolus. Nimetatud süsteem annab eelise kõige suurema majandusliku ja finantsilise kaaluga ettevõtjatele ja mitte tingimata nendele, kes on nii sotsiaalselt kui ka ökoloogiliselt jätkusuutlikud.

Ühise kalanduspoliitika reform peab stimuleerima sellise laevastiku profiili arendamist, milles oleks valdav osa turusegmentidel ja ettevõtjatel, kes kasutavad ressursse vähem mõjutavaid püügivahendeid ja toovad oma kogukonnale suuremat kasu tööhõivevõimaluste loomisega ja vastavate töökohtade kvaliteediga.

Konkreetsed probleemid ja ettepanekud

Sektoris tegutsevate laevade suur arv ning püügivahendite ja kalastusviiside suur mitmekesisus seavad väikesemahulise kalapüügi juhtimisele märkimisväärseid nõudeid ja väljakutseid. Haldustõhususe seisukohast on keskse tähtsusega teabe kättesaadavus. Vaja on rohkem ja paremat teavet väikesemahulise kalapüügi kohta. Ilma selleta saab vaevalt majandamist parandada.

Komisjon peab koostöös liikmesriikidega välja töötama väikesemahulise kalapüügi põhjalikuma ja täpsema iseloomustuse. Vaja on paremini teada, kus, millal ja kuidas väikesemahulise kalapüügi laevad kala püüavad. See teave tuleb võtta teadmistepõhise kogukonnalähedase majandamise aluseks. Seepärast on äärmiselt oluline suurendada ühenduse panust selle teabe saamise, töötlemise ja kättesaadavaks tegemise rahastamisel.

Seesama on vajalik seoses bioloogiliste andmete hankimisega.

Raportöör teeb rea konkreetseid ettepanekuid väikesemahulise kalapüügi toetamiseks.

Tuleb kaaluda väikesemahulise kalapüügi jaoks ühenduse toetusprogrammi väljatöötamist, millega püütaks mitmesuguseid vahendeid ühendades, eelkõige rahalises plaanis (nagu tulevane EMKF, ühine turukorraldus jms), leida lahendused selle turusegmendi eriomastele probleemidele ja toetada asjaomaste püügipiirkondade kogukonnalähedast, jätkusuutlikku majandamist.

Peab olema tagatud uuest EMKFist rahaliste vahendite miinimumsumma eraldamine väikesemahulisele kalapüügile.

Võimalikult palju tuleb eelistada kõigi rannikuäärsete kogukondade jaoks lahendusi pakkuvaid projekte sellistele projektidele, millest saavad kasu vaid vähesed ettevõtjad. Vahendite taotlemise võimalus peab olema tagatud kaluritele ja nende perekondadele, mitte üksnes reederitele.

See programm peab toetama sektori tingimata vajalikku noorendamist noorte asumisega tegevusalale, tagades neile muu hulgas toetuse kutsekoolitusvajaduste ja tegevuse alustamisega seotud vajaduste katmiseks. Maismaal toimuvaid tegevusi tuleb nõuetekohaselt arvesse võtta ja väärtustada. Tuleb tunnustada ja väärtustada naiste rolli kalanduses.

Tuleb luua mehhanismid, mis tagaksid väikesemahulise kalapüügi selliste positiivsete välistegurite tunnustamise, mille eest turg sektorile tasu ei maksa – seda nii keskkonna tasandil kui ka rannikuäärsete kogukondade majandusliku ja sotsiaalse ühtekuuluvuse tasandil.

Ühise turukorralduse läbivaatamisel tuleb sektori probleeme tunnistades suurendada ühise turukorralduse osa väikesemahulise kalapüügi tulu ja turgude stabiilsuse tagamisel, kalandustoodete turustamise parandamisel ja nende lisandväärtuse suurendamisel. See vaatenurk on vastuolus olemasolevate turge reguleerivate riiklike vahendite kõrvaldamisega. Vastupidi, sektori ja eelkõige väikesemahulise kalapüügi praegune olukord nõuab laialdast reformi, mis tugevdaks ühise turukorralduse vahendeid selle eesmärkide täitmiseks.

Väikesemahulise kalapüügi struktuuriliste nõrkuste ja üha suurema haavatavuse tõttu mõjutavad seda turusegmenti konkurentsivõimelisemaks peetavate laevastikuosadega võrreldes rohkem teatud liiki välised vapustused või järsud muutused ressursside kättesaadavuses. Seetõttu tuleks kaaluda võimalust luua spetsiaalsed toetusmehhanismid, mis käivitatakse hädaolukorras, näiteks loodusõnnetuste, kalavarude taastamise kavadest tingitud tegevuse sundpeatamise või kütusehindade järsu tõusu korral.

7.5.2012

REGIONAALARENGUKOMISJONI ARVAMUS

kalanduskomisjonile

väikesemahulise ja rannalähedase kalapüügi ning ühise kalanduspoliitika reformi kohta
(2011/2292(INI))

Arvamuse koostaja: Ana Miranda

ETTEPANEKUD

Regionaalarengukomisjon palub vastutaval kalanduskomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. tunnistab, et rannalähedane kalapüük, karpide ja vähiliste püük ning hoolikalt reguleeritud ja hästi majandatud ekstensiivne vesiviljelus on sotsiaalselt, majanduslikult ja ökoloogiliselt kõige jätkusuutlikumad kalapüügi viisid, millel on määrav tähtsus ka rannikuäärsete kogukondade sotsiaalmajandusliku arengu jaoks; rõhutab, et nendel tegevusaladel on märkimisväärne kultuuriline mõju ning need toimuvad piirkonniti – mandril, saartel ja äärepoolseimates piirkondades – väga erineval moel; juhib tähelepanu asjaolule, et neid mõjutavad sellised negatiivsed tegurid nagu tõhusa heitveepuhastuse puudumine, inimtegevusest tingitud ja looduskatastroofid, konkureeriv suuremahuline kalapüük, lekked, naftareostus, rannikualadel toimuva ehitustegevuse kontrollimatu kasv ja seal teostatavate projektide mõjud, kliimamuutuse mõjud ning jätkusuutlikku kohalikku arengut reguleeriva selge õiguskorra puudumine, samuti muutused kohalikus tööhõives;
2. väljendab muret seoses komisjoni ettepanekuga kehtestada ülekantavad püügikontsessioonid, kuna selle tulemusena võivad püügiõigused väheste ettevõtjate kätte koonduda ning paljud väikesemahulise kalapüügiga tegelevad ettevõtjad kaduda;
3. juhib tähelepanu asjaolule, et lisaks sotsiaalmajandusliku ühtekuuluvuse edendamisele ja paljudele perekondadele elatusallika tagamisele aitab väikesemahuline kalapüük ka säilitada kõigis rannikupiirkondades kalurikogukondi; rõhutab, kui tähtis on kalandussektori puhul bioloogilist, ökoloogilist ja sotsiaalset tasandit arvestav lähenemisviis, mille eesmärk on leida jätkusuutlik tasakaal ühelt poolt eri merepiirkondade kalavarude seisukorra ja teiselt poolt rannakalapüügist sõltuvate rannikukogukondade sotsiaalmajanduslike struktuuride kaitse vahel eesmärgiga tagada neile jõukus ja tööhõive;

4. rõhutab vajadust õhutada noori kalapüügiga tegelema ja toetada kalureid kutseõppe kaudu;
5. rõhutab edasiste uuringute tähtsust sotsiaalse, majandusliku ja territoriaalse ühtekuuluvuse valdkonnas; juhib tähelepanu üleeuroopalise statistika ja näidikute tähtsusele, mis annaksid usaldatavaid ja küllalt asjakohaseid sotsiaalmajanduslikke, teaduslikke ja keskkonnaandmeid, sealhulgas aitaksid umbkaudu hinnata kalavarusid ja nii kutseliste kui ka harrastuskalurite püügimahtusid, ning nõuab piisavaid vahendeid selle saavutamiseks; arvab, et sellised andmed peaksid täiel määral kajastama ka geograafilisi, kultuurilisi ja piirkondlikke erisusi;
6. kahetseb, et ELis ei ole üheselt määratletud rannalähedase kalapüügi mõiste, arvestades et praegune, laevade suurusel tulenev määratlus ei ole enam asjakohane ega kajasta tegelikku olukorda; teeb seepärast ettepaneku, et komisjon koostaks edaspidiseks uue, juhtimise seisukohast lähtuva määratluse, võttes arvesse selliseid eri kriteeriumeid nagu piirkondlikud näitajad ja erinevused, geomorfoloogia, kalapüügi tehnilised aspektid ning sotsiaalsed, teaduslikud, bioloogilised ja ökoloogilised tegurid;
7. rõhutab, et arvestades mõningate kalandusest sõltuva rannikukogukondade ebakindlust ja allakäiku ning muude majandustegevuse mitmekesistamise võimaluste puudumist, tuleb tugevdada olemasolevaid vahendeid, fonde ja mehhanisme, et tagada tööhõivealane ühtekuuluvus ja keskkonnasäästlikkus; on seisukohal, et uues ühises kalanduspoliitikas ja mitmeaastases finantsraamistikus tuleks sellele eraldi viidata; rõhutab ka vajadust keskenduda rohkem ühisele juhtimisele ja rannalähedase kalapüügi sektori kaasamisele otsustusprotsessi, edendades selleks kohalikke ja piirkondlikke strateegiaid ning valdkondlikku piiriülest koostööd, mis hõlmab ka Euroopa Merendus- ja Kalandusfondist, Euroopa Sotsiaalfondist ning Euroopa Regionaalarengu Fondist nõuetekohaselt rahastatavaid arendus-, teadus- ja koolitusprojekte; sellega seoses palub komisjonil uurida võimalust moodustada uus piirkondlik nõuandekomisjon;
8. toonitab keskkonnasäästliku vesiviljeluse suurt kasutamata potentsiaali VKEdele nii tootmise kui ka töötlemise järgus eelduste loomisel ning töövõimaluste loomisel nii ranniku- kui ka sisemaapiirkondades;
9. nõuab ELi poolse rahastamise heakskiitmiseks vajalike menetluste lihtsustamist, juurutades selleks eeskätt ühekordsete kulude katmise graafiku ja üldised toetused teatavatele ametiorganisatsioonidele;
10. rõhutab, et ELi kalalaevastik vajab kohandamist, kuid mitte rannapüügilaevastiku arvel, sest see kahjustaks rannikualased sotsiaalselt, majanduslikult ja kultuuriliselt; on seisukohal, et lähtuda tuleb hoopis ökosüsteemipõhisest lähenemisviisist, kus konkreetsed rannapüügilaevastiku majandamist puudutavad otsused tehakse piirkondlikul tasandil ja alati subsidiaarsuse põhimõtet järgides; sellest tulenev diferentseeritud kalapüügikord kaitseks rannapüügilaevastikke, eelistaks neid püügivõimaluste andmisel ja tagaks samas kohalike kalurikogukondade kaasamise;
11. palub seetõttu komisjonil tagada tulevases Euroopa Kalandus- ja Merendusfondis rannalähedase kalapüügi, karpide ja vähiliste püügi ja kasvatamise, säästva ekstensiivse vesiviljeluse ning seadmete uuendamise ja moderniseerimise piisav rahastamine, samuti

luua peamiselt kalandusest sõltuvatele saare- ja rannikukogukondadele suunatud spetsiaalseid lihtsamaid programme säästva väikesemahulise kalapüügi toetamiseks, luua kohalikes kogukondades nimetatud toiduallikate reklaamimise ja turustamise programme ning anda vastavate varude kasutamise eelisõigus nendele, kes tegelevad kalade, karpide ja vähiliste püügiga kõige keskkonnahoidlikumal ja sotsiaalselt jätkusuutlikumal viisil;

12. parimate tavade toetamiseks teeb ettepaneku luua Euroopa märgis, mis antakse väikesemahulise kalapüügi toodetele, mis on püütud ühise kalanduspoliitika põhimõtteid järgides;
13. tuletab meelde, et erinevalt tööstuslikust kalalaevastikust parandab valikulise püügiga tegelev rannapüügilaevastik Euroopa kodanike tööhõivevõimalusi, on säästvam ja toetab kohalikes rannikukogukondades teisi merega seotud tegevusalasid;
14. nõuab väikesemahulise ja rannalähedase kalapüügi mõiste täielikku seostamist piirkondadega.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	26.4.2012
Lõpphääletuse tulemus	+: 35 -: 0 0: 1
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	François Alfonsi, Luís Paulo Alves, Jean-Paul Besset, Victor Boștinaru, John Bufton, Alain Cadec, Nikos Chrysogelos, Rosa Estaràs Ferragut, Danuta Maria Hübner, Filiz Hakaeva Hyusmenova, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Constanze Angela Krehl, Petru Constantin Luhan, Ramona Nicole Mănescu, Vladimír Maňka, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Ana Miranda, Jens Nilsson, Jan Olbrycht, Wojciech Michał Olejniczak, Markus Pieper, Tomasz Piotr Poręba, Monika Smolková, Ewald Stadler, Georgios Stavrakakis, Nuno Teixeira, Lambert van Nistelrooij, Joachim Zeller, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Jens Geier, Maurice Ponga, Patrice Tirolien, Giommaria Uggias
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 187 lg 2)	Julie Girling

26.4.2012

NAISTE ÕIGUSTE JA SOOLISE VÕRDÕIGUSLIKKUSE KOMISJONI ARVAMUS

kalanduskomisjonile

väikesemahulise ja rannalähedase kalapüügi ning ühise kalanduspoliitika reformi kohta
(2011/2292(INI))

Arvamuse koostaja: Barbara Matera

ETTEPANEKUD

Naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse komisjon palub vastutaval kalanduskomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

- võttes arvesse oma 15. detsembri 2005. aasta resolutsiooni naiste võrgustike kohta: kalandus, põllumajandus ja mitmekesistamine¹,
 - võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. juuli 2000. aasta direktiivi 2010/41/EL füüsilisest isikust ettevõtjatena tegutsevate meeste ja naiste võrdse kohtlemise põhimõtte kohaldamise kohta, millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 86/613/EMÜ²,
 - võttes arvesse poliitikaosakonna 2008. aasta mai uurimust naiste rolli kohta Euroopa kalanduspiirkonna jätkusuutlikus arengus,
- A. arvestades, et naistel on kalanduse ja vesiviljelusega seotud valdkondades, kalade töötlemisel, turustamisel ja majandamisel oluline roll ning nad toetavad ka muul moel kalandussektori töötajaid;
- B. arvestades, et vaja on teha naiste töö kalandussektoris nähtavaks, sest 85% selles sektoris töötavatest naistest töötavad väikesemahulise ja rannalähedase kalapüügi valdkonnas, ning arvestades, et paljudes Euroopa rannapiirkondades on selline kalapüük peamine sissetulekuallikas;
- C. arvestades, et naisi kalandussektoris majanduslikult diskrimineeritakse, neile makstakse samaväärse töö eest vähem kui meestele ja tihti ei tunnustata nende tööd seaduslikuna ning neil ei ole seega piisavat sotsiaalkaitset; arvestades samuti, et paljudel juhtudel on

¹ ELT C 286 E, 23.11.2006, lk 519.

² ELT L 180, 15.7.2010, lk 1.

need tööd suure terviseriskiga või tõsiselt tervist kahjustavad;

- D. arvestades, et naised tegelevad kalandusettevõtetes sageli haldusülesannetega, vastutades finantsküsimuste, sadamamaksude, kalalaevade tühjakslaadimise, varustamise ja abistamise, kalaoksjonite, raamatupidamise ja võrkude valmistamise ja parandamise eest, ning naiste tunnustamata ja sageli tasustamata töö suureneb, kui tööstusharu satub kriisi, ning ei saa kalapüügi peatamisega seotud abi;
- E. arvestades, et esineb veel palju juriidilisi ja sotsiaalseid tõkkeid, mis takistavad naiste täieõiguslikku osalemist kalandussektori esindusorganites ning mõnes kogukonnas või ametiühenduses on naiste osalemine otsustusorganites koguni keelatud;
- F. arvestades, et spetsiifilisi haigusi, mis esinevad kalandussektoris töötavatel naistel, ei tunnustata kutsehaigustena;
1. rõhutab, kui oluline on integreerida sooperspektiiv ja soolise võrdõiguslikkuse põhimõtte ELi kalanduspoliitika reformi kõikidesse valdkondadesse;
 2. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles võtma meetmeid, et toetada naiste töö nii juriidiliselt kui ka sotsiaalselt suurema tunnustamise edendamist ja toetamist kalandussektoris ning tagada, et täis- või osalise koormusega pereettevõtetes töötavatele või oma abikaasat abistavatele naistele, kes aitavad sellega kaasa iseenda ja perekonna majanduslikule ülalpidamisele, tagataks seaduslik tunnustus või sotsiaalsed tagatised, mis on võrdväärsed füüsilisest isikust ettevõtjate staatusega, seda eelkõige direktiivi nr 2010/41/EL kohaldamise kaudu, ning neile kindlustatakse sotsiaalsed ja majanduslikud õigused, palga võrdsus, töötü abiraha töö (ajutise) katkestamise või (lõpliku) lõpetamise korral, õigus pensionile, töö- ja pereelu ühitamine, lapsehoolduspuhkus, sotsiaalkindlustus ja tasuta tervishoiuteenused, tööohutus ja -tervishoid ning kindlustus, mis katab merel tekkivaid ohte;
 3. tervitab Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi (EMKF) 2014.–2020. aasta prioriteeti suurendada uute oskuste ja töökohtade tegevuskava raames tööhõivet, territoriaalset ühtekuuluvust ja sotsiaalset kaasamist kalandusest sõltuvates kogukondades, kutsudes seoses sellega komisjoni ja liikmesriike üles tagama kogu ühise kalanduspoliitika reformi kestel, et EMKFi erinevatel rakendamise faasidel, sealhulgas kujundamisel, rakendamisel, järelevalves ja hindamisel, edendatakse meeste ja naiste võrdseid võimalusi ja soolise võrdõiguslikkuse mõõdet;
 4. märgib, et naiste aktiivne osalemine kalandusega seotud tegevusaladel aitab ühelt poolt kaasa kindlate kultuuritraditsioonide ja tavade säilitamisele ning teiselt poolt nende kogukondade püsimisele, kaitstes nii nende piirkondade kultuurilist mitmekesisust;
 5. kutsub liikmesriike üles võtma arvesse naiste majanduslikke, sotsiaalseid ja kultuurilisi rolle kalandussektoris, nii et neile oleksid kättesaadavad sotsiaalsed tagatised ja tagatud oleks võrdne sooline esindatus kalandusega seotud ametites;
 6. palub komisjonil tagada, et naiste jaoks määrataks kalandussektoris kvoodid, ning lisada õigusaktidesse selgesõnaliselt kvootide eraldamise osas abikaasade ühisomandi põhimõtte;

7. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles viima läbi sotsiaalne uuring, mille eesmärgiks on hinnata mõju, mida kvootide kohaldamine kalurikogukondadele avaldab, jälgides võimalikke sotsiaalseid muutusi nendes kogukondades selliste sotsiaalsete näitajate kasutamisega nagu haridustase, abikaasade ja partnerite panus, tervis, laste vanus, emade soov anda kaluri elukutse oma lastele edasi ning perekondade ja kogukondade heaolu;
8. rõhutab, et Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi rahalist toetust tuleb jaotada nii, et see muudaks kalandussektori ümberkujundamise kaudu naistesõbralikumaks ja võimaldaks luua asjakohaseid rajatisi (näiteks riietusruumid laevadel või sadamates);
9. nõuab tungivalt, et komisjon toetaks spetsiaalseid projekte eesmärgiga tunnustada, toetada ja mitmekesistada naiste osa kalandusega seotud valdkondades, ning on seisukohal, et erilist tähelepanu tuleks pöörata kalalaevalaevade ajakohastamisele, et parandada laeva pardal töö- ja hügieenitingimusi, toote kvaliteeti ja energiatõhusust ning tagada kalapüügi vahendite selektiivsus;
10. pooldab väikesemahulise kalapüügi toetamiseks ELi toetusprogrammi väljatöötamist, mis kasutaks eri ressursse, eelkõige finantsplaanis (sh tulevane EMKF, kalandus- ja vesiviljelustoodete turu ühine korraldus), et leida lahendus selle sektori spetsiifilistele probleemidele ja toetada asjaomaste kalavarude kogukonnalähedast, jätkusuutlikku majandamist, ning võtta arvesse probleeme, mis puudutavad naisi selles sektoris;
11. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles edastama soopõhiselt eraldatud andmeid ja statistikat tööhõive liigi kohta (nt täistööaeg, osaline tööaeg, juhutöö), staatuse kohta (füüsilisest isikust ettevõtja, palgatööline, kaastööd tegev abikaasa), ning tootmise liigi kohta (väikesed, keskmise suurusega või suured kalandusettevõtjad ja vesiviljelus), ning tunnustama kalurite kategooriaid, mis ei kajastu kalanduse tööhõivestatistikas, näiteks karpide ja vähiliste püüdjad;
12. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles toetama ja tunnustama kalurite abikaasade või partnerite õigusi kandideerida kõigil tasanditel liikmesriikide kalurite organisatsioonide liikmeskonda ja juhatusse; rõhutab, et on vaja toetada ja tugevdada naiste efektiivset osalemist kalanduse esindus-, otsustus- ja nõuandeorganites Euroopa, riikide ja piirkondlikul tasandil; tervitab komisjoni kavatsust laiendada nõuandekomisjonide rolli ning kutsub komisjoni ja liikmesriike üles suurendama naiste kalandus- ja vesiviljelusettevõtete organisatsioonide osalemist kalanduse ja vesiviljeluse nõuandekomitees ning piirkondlikes nõuandekomisjonides;
13. kutsub liikmesriike ja komisjoni üles toetama Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi ja struktuurifondide kaudu kalandussektoris töötavatele naistele erialase koolituse ja hariduse pakkumise suurendamist, et anda neile parem juurdepääs tehnilistele ja juhtivatele töökohtadele; palub samuti kehtestada mehhanismid koolitus- ja rahastamisvõimalusi puudutava teabe levi parandamiseks, et neid võimalusi saaks kasutada;
14. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles eraldama rohkem rahalisi vahendeid ühenduse uurimisprogrammidele vesiviljeluse tegevuste kohta, mis tugevdab kalandussektori kasvu uute töökohtade loomise vahendina, millesse tuleks naised kvootide alusel kaasata;

15. märgib, kui oluline on, et naised osaleksid kalandussektori ümberstruktureerimise tagajärgede uurimise alastes teadusprojektides, sest nende kogemused on väga väärtuslik panus, ja selleks, et tagada soolise mõõtme nõuetekohaselt arvesse võtmine;
16. rõhutab, et EL peaks suunama oma investeeringud, millel on töökohtade loomise potentsiaal, globaalsetele kalapüügiturgudele, müües oma tehnoloogiat ja oskusteavet ohutuse ja jätkusuutlikkusega seotud probleemide lahendamiseks, toetades nende meetmete kaudu ühtlasi naiste tööd kõnealuses valdkonnas;
17. rõhutab naissoost karploomakorjajate erilist olukorda (seda tööd teevad peamiselt üle 50-aastased naised, kellel on selle töö tõttu terviseprobleeme) ja kordab oma nõudmist, et komisjon töötaks välja spetsiaalse katseprojekti, milles käsitletakс kõiki selle töö aspekte ja antaks lahendused kõikidele sellest tööst tingitud probleemidele; nõuab tungivalt, et komisjon ja liikmesriigid tunnustaksid õiguslikult perioode, kus ollakse tervishoiu huvides sunnitud tegevus peatama (mürgid, looduskatastroofid, lekked, naftareostus), ning tunnustaksid teatud haigusi rannapüügisektoris ning karpide ja vähiliste püügi sektoris töötavate naiste kutsehaigustena (nagu reumaatilised ja liigesehaigused).

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	24.4.2012
Lõpphääletuse tulemus	+ : 24 - : 1 0 : 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Emine Bozkurt, Andrea Češková, Iratxe García Pérez, Zita Gurmai, Mikael Gustafsson, Mary Honeyball, Sophia in 't Veld, Nicole Kiil-Nielsen, Silvana Koch-Mehrin, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Astrid Lulling, Barbara Matera, Elisabeth Morin-Chartier, Angelika Niebler, Siiri Oviir, Antonyia Parvanova, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Marc Tarabella, Britta Thomsen, Marina Yannakoudakis, Anna Záborská, Inês Cristina Zuber
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Franziska Katharina Brantner, Christa Klaß, Ana Miranda, Mariya Nedelcheva, Katarína Neved'alová, Antigoni Papadopoulou

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	19.9.2012
Lõpphääletuse tulemus	+: 21 -: 0 0: 3
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Antonello Antinoro, Kriton Arsenis, Alain Cadec, Chris Davies, João Ferreira, Carmen Fraga Estévez, Pat the Cope Gallagher, Marek Józef Gróbarczyk, Ian Hudghton, Iliana Malinova Iotova, Werner Kuhn, Isabella Lövin, Gabriel Mato Adrover, Guido Milana, Maria do Céu Patrão Neves, Crescenzo Rivellini, Ulrike Rodust, Raül Romeva i Rueda, Isabelle Thomas, Nils Torvalds, Jarosław Leszek Wałęsa
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Jean-Paul Bisset, Luis Manuel Capoulas Santos, Diane Dodds, Julie Girling, Jens Nilsson, Nikolaos Salavrakos, Antolín Sánchez Presedo, Ioannis A. Tsoukalas
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 187 lg 2)	Nuno Teixeira